
NIEWYCHWALONY (3) *part praet pass pf*

e oraz o jasne, a pochylone.

sg m N niewychwałony (1). ◇ D niewychwałonemu (1). ◇ V niewychwałony (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. wychwalić.

W funkcji przymiotnika: *Taki, którego nigdy nie można dosyć wychwalić (zawsze o Bogu) (3) : DVchy prózne śmiertelności/ Daycie cześć ná wyfokość i Pánu ze wŕzech nawyźfzému Pánu niewychwalonému. KochPs 214; O niewychwalony/ Boże ZawJeft 11; ty niewychwalony nigdy Pan LatHar 639.*

Cf **NIEWYCHWALNY, WYCHWALONY**

MF